

V pátek 10. července jsem byl donucen začít jednat. Noha v dlaze mi dost otekla a začala mě silně bolet.

Vzal jsem silné nůžky a ostrý, tenký nůž a dlahu si za pomoci těchto nástrojů sundal. Jaké bylo moje překvapení, že mám nohu pod sádrou nejen naběhlou, ale zároveň pěkně promodralou. Bolest ustoupila a do druhého dne do rána poněkud ustoupil i otok. Jenže otok, modřiny ba ani bolest neustoupily ani dodnes.

Shodou okolností mi dnes zavolala sestřička, že mám na zítřek objednanou sanitku a že mě bude čekat před barákem v sedm hodin ráno. (Jaká to hrůza! Za poslední měsíc jsem si zvykl vstávat okolo poledne!) Nechal jsem se tedy přepojit na doktora a ten mě ubezpečil, že jsem postupoval správně a že si mám hodit nohy "na stůl" a poraněný, oteklý kotník zaledovat. Informoval jsem ho o tom, že jsem již opakovaně použil Priessnitzův obklad za což mě dokonce pochválil.

Zítra tedy vyrazím na kontrolu na chirurgii, kterou skombinuji s pravidelnou kontrolou na interně (nic vážného, jen mírně zvýšený cholesterol a hyperlipidy, ztučnělá játra a oboustranně rozšířené srdce), což také znamená, že mi bude poněkud podrobněji zkoumána krev. Vzhledem k tomu, že jsem doma už měsíc sám, živím se tedy jak se dá (čínské poplávky etc.) a dnes jsem požil nemalé množství červeného vína (Modrý Portugal a zas tak moc ho nebylo), budou stát výsledky určitě zato.

Navíc mám minimum pohybu, což je zcela pochopitelné. Ono běhat, nebo jezdit na kole, s poraněnou, bolavou nohou asi nebude to pravé ořechové. Občas cvičím shyby, ale na hrazdě, rozepřené ve dveřích v bytě mezi kuchyní a obývacím pokojem asi nebude dostačující. A jak už jsem říkal, zítra se všechno ukáže.